

Žádost o informaci z 1. 12. 2010:

Pisatel podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v návaznosti na nález Ústavního soudu ze dne 30. 11. 2010 sp. zn. I. ÚS 517/10 požádal o zaslání seznamu soudců Ústavního soudu, kteří byli ke dni 17. 11. 1989 členy nebo kandidáty Komunistické strany Československa.

Odpověď na žádost ze 7. 12. 2010:

Vážený pane xxxx,

dne 1. prosince 2010 jste adresoval elektronicky prostřednictvím datové schránky žádost, jíž jste se domáhal dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v návaznosti na nález Ústavního soudu ze dne 30. 11. 2010 sp. zn. I. ÚS 517/10 o zaslání seznamu soudců Ústavního soudu, kteří byli ke dni 17. 11. 1989 členy nebo kandidáty Komunistické strany Československa.

Podle citovaného nálezu Ústavního soudu údaj o členství v KSČ ke dni 17. 11. 1989 není chráněným citlivým osobním údajem ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, nicméně to nic nemění na podmínce zákona č. 106/1999 Sb., že musí jít o informace vztahující se k působnosti povinného subjektu, kterými povinný subjekt disponuje, anebo je povinen disponovat. Ostatně nález ponechal otázku, kdo a za jakých podmínek je povinným subjektem k poskytnutí takové informace, otevřenou a bude ji muset teprve řešit Nejvyšší správní soud v dalším řízení. Ve vztahu k soudcům Ústavního soudu v tuto chvíli stále platí ustanovení § 10 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu („*Na pracovní vztahy vyplývající z funkce soudce a asistenta se vztahují ustanovení zákoníku práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.*“) ve spojení s § 316 odst. 4 písm. f) zákoníku práce, podle něhož „*zaměstnavatel nesmí vyžadovat od zaměstnance informace, které bezprostředně nesouvisí s výkonem práce a s pracovněprávním vztahem uvedeným v § 3 větě druhé. Nesmí vyžadovat informace zejména o ... f) členství v politických stranách nebo hnutích.*“, přičemž výjimka zmíněná na konci tohoto ustanovení na písmeno f) nedopadá. Interpretací těchto ustanovení se Ústavní soud v citovaném nálezu přímo nezabýval, ostatně jde ve smyslu bodu 170 rozhodnutí také o ustanovení podústavního práva, k jehož interpretaci se může v pokračujícím řízení vyslovit Nejvyšší správní soud, případně následně k další ústavní stížnosti může interpretaci Nejvyššího správního soudu podrobit Ústavní soud testu ústavnosti. Správě Ústavního soudu, a tedy ani mně, nepřísluší v tuto chvíli jakkoli rozhodnutí těchto soudů předjímat.

Sluší se však připomenout, že Ústavní soud takovými osobními údaji vztahujícími se k jeho soudcům dosud disponovat prakticky nemohl. Soudce Ústavního soudu není technicky vzato zaměstnancem Ústavního soudu jakožto organizační složky státu. Ústavní soud jakožto organizační složka státu nepořádá výběrová řízení na místa soudců Ústavního soudu, nevybírá si je, ani nezkoumá, zda ten či onen, kdo se prokáže rozhodnutím prezidenta republiky o jmenování do funkce soudce Ústavního soudu, splňuje či nesplňuje zákonné a osobnostní či jiné předpoklady pro výkon této ústavní funkce. Pochopitelně proto ani nemůže disponovat a vyžadovat od soudců Ústavního soudu informace vztahující se k jejich osobní, profesní a politické minulosti. V osobních spisech soudců Ústavního soudu je založen toliko jmenovací dekret prezidenta republiky a dobrovolně poskytnuté osobní údaje v tzv. osobním dotazníku, které jsou nezbytné k výkonu funkce soudce Ústavního soudu a k poskytování plnění, která je Ústavní soud jakožto organizační složka státu povinen soudcům Ústavního soudu podle zákona poskytovat. Údaje o členství v KSČ k 17. 11. 1989 v osobních dotaznících nejsou a nemohou být ani, jak již bylo výše osvětleno, ze strany správy Ústavního soudu vyžadovány ani uchovávány, neboť tento údaj nemá žádnou souvislost s oprávněním vykonávat funkci soudce Ústavního soudu.

Pokud tedy někdo může požadované informace poskytnout, disponuje-li jimi a vztahují-li se k jeho působnosti, je to spíše prezident republiky, resp. Kancelář prezidenta republiky, a Senát

Parlamentu České republiky, neboť pouze tyto instituce nominují, resp. schvalují nominace jednotlivých kandidátů na funkci soudce Ústavního soudu. Pokud se dobře pamatují, byla otázka členství kandidátů na soudce Ústavního soudu v KSČ probírána pravidelně ve všech diskusích na půdě Senátu, resp. před jeho ustavením na půdě Poslanecké sněmovny, což je nepochybně velmi snadno dohledatelné ve veřejně přístupných stenozáznamech ze Senátu a Poslanecké sněmovny.

S ohledem na výše uvedené se předseda Ústavního soudu obrátil na své kolegy s žádostí, zda údaje o členství v politických stranách a hnutích, nejen v KSČ a nejen k 17. 11. 1989, neposkytnou správě Ústavního soudu dobrovolně a zda by v takovém případě souhlasili s jejich zpřístupněním třetím osobám, ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb.

Mohu Vám proto pouze sdělit to, co soudci Ústavního soudu sdělili správě Ústavního soudu a o čem vyslovili souhlas s poskytnutím třetí osobě, resp. se zveřejněním:

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že nebyl nikdy členem žádné politické strany.

JUDr. František Duchoň uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že byl v KSČ od léta 1968 do jara 1969, kdy vystoupil; jednalo se o dobu studií na PF UK v Praze, kde studoval v letech 1964 – 1969.

JUDr. Vlasta Formánková uvedla ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že nikdy nebyla členkou ani kandidátkou žádné politické strany nebo hnutí.

JUDr. Vojen Güttler uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že nikdy nebyl ani členem, ani kandidátem KSČ, ani ke dni 17. 11. 1989. Dále uvedl, že byl členem – místopředsedou KAN do dne jmenování soudcem Ústavního soudu.

Prof. JUDr. Pavel Holländer, DrSc., uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že byl členem KSČ ke dni 17. 11. 1989.

JUDr. Ivana Janů uvedla ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že v letech 1972 – 1993 (do jmenování soudkyní Ústavního soudu) byla členkou KDU-ČSL.

JUDr. Vladimír Kůrka uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že nebyl nikdy členem žádné politické strany.

JUDr. Dagmar Lastovecká uvedla ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že byla členkou ODS od roku 1991 do roku 2003.

JUDr. Jiří Mucha uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že nebyl nikdy členem žádné politické strany.

Prof. JUDr. Jan Musil, CSc., uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že v letech 1960 až 1969 byl členem KSČ, z níž na vlastní žádost vystoupil.

JUDr. Jiří Nykodým uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že nebyl v žádné politické straně.

JUDr. Pavel Rychetský uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že byl členem KSČ od roku 1966 do počátku roku 1969, kdy vystoupil, spoluzakladatelem OF (1989) a členem OH do roku 1995, od roku 1996 do roku 2003 členem ČSSD.

JUDr. Miloslav Výborný uvedl ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že ke dni 17. 11. 1989 byl členem ČSL, do které vstoupil v 80. letech. Z KDU-ČSL

vystoupil v květnu 2003. V listopadu 1989 spoluzakládal Občanské fórum ve svém bydlišti a v okrese Chrudim.

JUDr. Eliška Wagnerová, PhD uvedla ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že byla členkou ODA 1994 – 1996, předsedkyní ústavněprávní komise této politické strany.

JUDr. Michaela Židlická, Dr. uvedla ve svém písemném souhlasu dle zákona č. 101/2000 Sb. ze 7. 12. 2010, že nebyla členkou žádné strany.

Více Vám poskytnout nemohu, neboť žádné další informace správa Ústavního soudu nemá. Uvedené informace budou v nejbližších dnech se souhlasem jednotlivých soudců Ústavního soudu zveřejněny v jejich životopisech na webových stránkách Ústavního soudu.

S pozdravem

Tomáš Langášek v. r.
generální sekretář Ústavního soudu